

๖๕๕

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๓๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓ พฤษภาคม ๒๕๕๘

พระราชกฤษฎีกา

เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช บ.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๑๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี เพื่อความเหมาะสมแก่การบริหารกิจการท้องถิ่นยิ่งขึ้น

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๓๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓ พฤษภาคม ๒๔๘๘

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๕๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๔๗๕ แก้ไขเพิ่มเติม พุทธศักราช ๒๔๘๕ และมาตรา ๑๒ แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๘๖ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกาเปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี พ.ศ. ๒๔๘๘”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เปลี่ยนแปลงเขตเทศบาลเมืองบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี ซึ่งได้กำหนดไว้ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งเทศบาลเมืองบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี พุทธศักราช ๒๔๗๘ เสียใหม่ โดยให้มีเขตดังต่อไปนี้

ด้านเหนือ ตั้งแต่หลักเขตที่ ๑ ซึ่งตั้งอยู่ที่ฝั่งตะวันออกของแม่น้ำแม่กลองตรงฝั่งใต้ของคูปากแรต เลียบตามฝั่งใต้

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๓๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓ พฤษภาคม ๒๔๘๘

ของคูปากแรตไปทางทิศตะวันออก ถึงฟากตะวันตกของถนน
แสงชูโต ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๒

จากหลักเขตที่ ๒ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันออกตั้งได้
ฉากกับถนนแสงชูโต ถึงทางรถไฟสายธนบุรี—กาญจนบุรี ซึ่ง
เป็นหลักเขตที่ ๓

ด้านตะวันออก จากหลักเขตที่ ๓ เลียบตามทางรถไฟ
สายธนบุรี—กาญจนบุรีไปทางทิศใต้ ห่างจากฟากเหนือของ
ถนนทรงพลเป็นระยะ ๒๐๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๔

จากหลักเขตที่ ๔ เป็นเส้นขนานกับฟากเหนือของถนน
ทรงพลไปทางทิศตะวันออก ถึงทางรถไฟสายใต้ตอนธนบุรี—
ราชบุรี ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๕

ด้านใต้ จากหลักเขตที่ ๕ เลียบตามทางรถไฟสายใต้
ตอนธนบุรี—ราชบุรีไปทางทิศตะวันตก ถึงตอนที่แยกไป
จังหวัดกาญจนบุรี ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๖

จากหลักเขตที่ ๖ เป็นเส้นตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้
ถึงฟากเหนือของทางสาธารณ ห่างจากทางรถไฟสายใต้ตอน
ธนบุรี—ราชบุรี เป็นระยะ ๒๕๐ เมตร ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๗

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๓๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓ พฤษภาคม ๒๔๕๘

จากหลักเขตที่ ๗ เป็นเส้นขนานกับทางรถไฟสายใต้ตอน
ธนบุรี-ราชบุรีไปทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ ถึงฝั่งเหนือของ
คลองวัดบ้านโพง ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๘

ด้านตะวันตก จากหลักเขตที่ ๘ เลียบตามฝั่งเหนือของ
คลองวัดบ้านโพงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถึงปากคลอง
วัดบ้านโพง ซึ่งเป็นหลักเขตที่ ๕

จากหลักเขตที่ ๕ เลียบตามฝั่งตะวันออกของแม่น้ำแม่-
กลองไปทางทิศเหนือจนบรรจบหลักเขตที่ ๑

ตั้งปรากฏในแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

ตามเส้นแนวเขตที่กล่าวไว้ในมาตรานี้ ให้มีหลักย่อยปัก
ไว้เพื่อแสดงแนวเขตด้วยตามสมควร

มาตรา ๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ผ. ชูณหะวัณ

รองนายกรัฐมนตรี

เล่ม ๗๒ ตอนที่ ๓๓ ราชกิจจานุเบกษา ๓ พฤษภาคม ๒๔๕๘

หมายเหตุ— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ เนื่องจากภายในเขตเทศบาลเมืองบ้านโป่ง จังหวัดราชบุรี มีประชาชน รวมกันอยู่หนาแน่น และได้ขยายออกไปอยู่นอกเขตเทศบาลมากยิ่งขึ้น ประกอบกับได้เกิดเพลิงไหม้ภายในเขตเทศบาลเมืองบ้านโป่ง สมควร ขยายเขตเทศบาลเพื่อดำเนินการควบคุมการก่อสร้างอาคารตามผังเมือง ต่อไป.